

HOOFDSTUK 9: Monopolie

Klassieke Monopolist

De voorwaarde van veel vragers en aanbieders is niet voldaan bij een monopolie, want er is maar één aanbieder.

Het gevolg is dat de monopolist **prijszetter** is.

$$TO(p, q) = p \cdot q$$

→ **Beperking** op de opbrengsten: De vraagcurve

$$TO(q) = p(q) \cdot q$$

$$GO(q) = \frac{p(q) \cdot q}{q} = p(q)$$

$$MO(q) = \frac{dTO(q)}{dq}$$

Winstmaximaliserende monopolist:

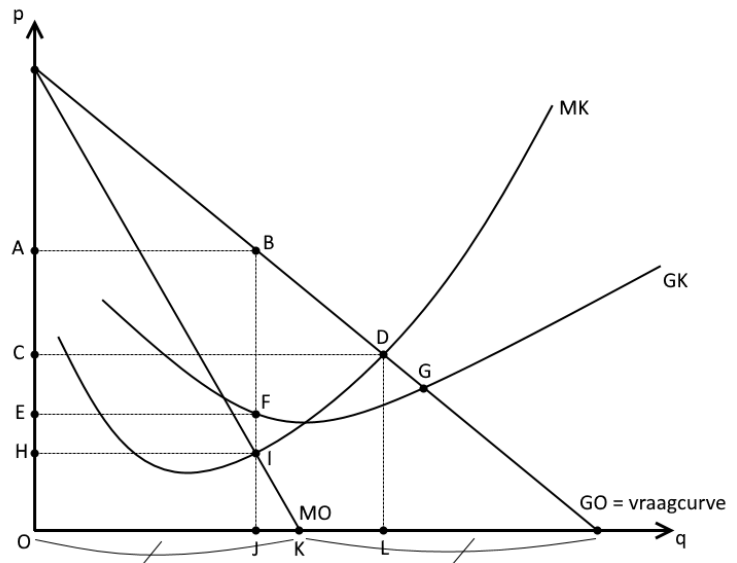
$$MO(q) = MK(q)$$

Uit de bovenstaande vergelijking kan men de optimale hoeveelheid afleiden. Dit kunnen we aflezen in het punt I bij de grafiek hiernaast. De prijs kan men vinden op de vraagcurve in het punt B. LET OP, de prijs van de monopolist is dus niet in punt H, maar in punt A.

Om de winst te berekenen kunnen we volgende formule gebruiken:

$$winst = (GO - GK) \cdot q$$

De winst kunnen we ook aflezen in de grafiek. Dit zal de rechthoek ABFE zijn. Dit is de maximale winst die de monopolist kan bereiken.



Prijsdiscriminatie en Monopolisten

Naast de voorwaarde veel vragers/aanbieders, kan de markt ook de voorwaarde transparantie 'verliezen'. Onder bepaalde voorwaarde kan de monopolist erin slagen iedereen zijn bereidheid tot betalen te laten betalen. Door het gebrek aan transparantie, is de consument niet op de hoogte dat andere consumenten andere prijzen krijgen. Een andere mogelijkheid is dat de consument in sommige markten er niets kan aan doen dat hij/zij een andere prijs krijgt. Als niet-student betaal je immers meer in de bioscoop.

Bij perfecte prijsdiscriminatie slaagt de monopolist erin elke consument zijn bereidheid tot betalen te laten betalen. De marginale opbrengst is nu voor elk bijkomende consument zijn bereidheid tot betalen. Hierdoor verandert de MO naar:

$$MO(q) = \text{vraagcurve}$$

Om de winst te berekenen kunnen we volgende formule gebruiken:

$$winst = \int_0^F p(q) dq - GK \cdot q$$

De winst kunnen we nu aflezen in de grafiek als de veelhoek GCDB.

